

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายบุญส่ง กุลบุปผา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๔/๒๕๕๒

วันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของ
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๑

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ.
ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ.
มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ.
ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่า กระบวนการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้ในมาตราต่าง ๆ
กล่าวคือ มาตรา ๓๐๖ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน
มาตรานี้ โดยให้ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
และวรรคสามบัญญัติให้ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการ
ปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๑๒๖ การประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมวุฒิสภาต้องมีสมาชิกมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ในกรณีการพิจารณาระเบียบวาระกระทู้ถามตามมาตรา ๑๕๖ และมาตรา ๑๕๗ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจะกำหนดเรื่ององค์ประชุมไว้ในข้อบังคับเป็นอย่างอื่นก็ได้

การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้

สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภา ต้องจัดให้มีการบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกแต่ละคน และเปิดเผยบันทึกดังกล่าวไว้ในที่ที่ประชาชนอาจเข้าไปตรวจสอบได้ เว้นแต่กรณีการออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ

การออกเสียงลงคะแนนเลือกหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด ให้กระทำเป็นการลับ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ และสมาชิกย่อมมีอิสระและไม่ถูกผูกพันโดยมติของพรรคการเมืองหรืออาณัติอื่นใด

มาตรา ๑๓๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเสนอได้ก็แต่โดย

(๑) คณะรัฐมนตรี

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือ

(๓) ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา หรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งประธานศาลและประธานองค์กรนั้นเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น

มาตรา ๑๔๐ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้กระทำเป็นสามวาระ ดังต่อไปนี้

(๑) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่งขั้นรับหลักการ และในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ให้ถือเสียงข้างมากของแต่ละสภา

(๒) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา

ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๖ ส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติมาใช้บังคับกับพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๑ เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแล้ว ก่อนนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญซึ่งต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใด มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งนั้นเป็นอันตกไป ในกรณีที่วินิจฉัยว่าข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป

ในกรณีที่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลทำให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเป็นอันตกไปตามวรรคสอง ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นกลับคืนสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามลำดับ ในกรณีเช่นนี้ ให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ โดยมติในการแก้ไขเพิ่มเติมให้ใช้คะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา แล้วให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการตาม มาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๕๐ หรือมาตรา ๑๕๑ แล้วแต่กรณี ต่อไป

สำหรับกระบวนการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ของรัฐสภาตามหนังสือสภาผู้แทนราษฎร ค่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๕๖๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ค่วนมาก ที่ สว ๐๐๑๗/๑๖๖๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ มีข้อเท็จจริงปรากฏว่าในขั้นตอนการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีผู้เสนอจำนวน ๒ ราย คือ ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน (พลเอก ชีรเดช มีเพียร) ตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ค่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๗/๓๘๕๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ และนายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะจำนวน ๔๕ คน ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของ

สภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ (๒) (๓) และมาตรา ๓๐๒ สำหรับในขั้นตอนของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีข้อเท็จจริงว่าสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับรวมกันไปแล้วมติดังรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ ฉบับพร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๓๓๑ เสียง ไม่รับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๗ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาโดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นหลักในการพิจารณา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ โดยคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวจำนวน ๑๔ ครั้ง ในการประชุมคณะกรรมการวิสามัญแต่ละครั้งมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการวิสามัญทั้งหมดในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตราที่ประชุมได้พิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ และเรียงลำดับมาตราจนจบร่างโดยเป็นไปตามเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎร ในการพิจารณาในวาระที่สาม เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยคะแนนเสียง ๓๔๕ เสียง ไม่มีผู้ไม่ให้ความเห็นชอบ

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยวุฒิสภา ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ วุฒิสภาได้พิจารณาในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการในการประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียง ๑๑๔ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาจำนวน ๒๕ คน ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. วุฒิสภา คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวจำนวน ๖ ครั้ง ในการประชุมคณะกรรมการวิสามัญแต่ละครั้งมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการวิสามัญทั้งหมด ในการพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาริยงลำดับมาตราเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างโดยเป็นไปตามเสียงข้างมากของวุฒิสภา ต่อจากนั้นที่ประชุมได้ออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สามที่ประชุมลงมติเห็นด้วย (ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ) ด้วยคะแนนเสียง ๕๑ เสียง งดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง เนื่องจากวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งในกรณีนี้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖๘ เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว (๓) ถ้าแก้ไขเพิ่มเติมให้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขเพิ่มเติมไปยังสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๐....” และมาตรา ๑๔๗ เป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๖ ส่วนที่ ๗ ว่าด้วยการตราพระราชบัญญัติซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐ วรรคสอง บัญญัติให้นำมาใช้บังคับกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลมและปรากฏข้อเท็จจริงในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้และได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๖๑ เสียง ไม่เห็นชอบด้วย ๕ เสียง และงดออกเสียง ๒ เสียง

เมื่อพิจารณากระบวนการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ของรัฐสภาดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่าในขั้นตอนการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ (๒) (๓) และมาตรา ๓๐๒ ในขั้นตอนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตราการลงมติออกเสียงลงคะแนนเป็นไปตามเสียงข้างมากของแต่ละสภาและวาระที่สามขึ้นเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ การลงมติดีการออกเสียงลงคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภาและเมื่อวุฒิสภามีมติ

ให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบแล้ว สภาผู้แทนราษฎรก็ลงมติเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา นอกจากนี้ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะกรรมาธิการ วิสามัญทั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีสมาชิกของแต่ละสภาและกรรมาธิการวิสามัญ แต่ละสภามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภาหรือของ จำนวนคณะกรรมาธิการวิสามัญทั้งหมด ดังนั้น จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแล้ว

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. มีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินในการดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะหรือให้คำแนะนำ ในการจัดทำหรือปรับปรุงประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และส่งเสริมให้บุคคลดังกล่าวมีจิตสำนึกในด้านจริยธรรมรวมทั้งการให้อำนาจผู้ตรวจการแผ่นดิน ในการพิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงโดยที่ไม่มีการร้องเรียนได้หากผู้ตรวจการแผ่นดินเห็น ว่า การกระทำที่อยู่ในอำนาจสอบสวนนั้นมีผลกระทบต่อความเสียหายของประชาชนส่วนรวมหรือ เพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีสาระสำคัญ คือ มีการระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ วรรคสอง มีบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วย ผู้ตรวจการแผ่นดินกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ตรวจการแผ่นดิน การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดิน บทบัญญัติคุ้มครองผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่งหรือ ทางอาญาเนื่องจากการที่ได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยสุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หมวด ๒ ว่าด้วยการร้องเรียนและการพิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริง ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยการร้องเรียน กำหนดผู้มีสิทธิร้องเรียน กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการร้องเรียน รวมทั้งกรณีที่คณะกรรมาธิการของ สภาผู้แทนราษฎรหรือคณะกรรมาธิการของวุฒิสภาส่งเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เพื่อดำเนินการ ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการพิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริง กำหนดลักษณะของเรื่องที่ไม่ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรับไว้พิจารณาหรือให้ผู้ใดพิจารณาหรือเรื่องที่ไม่ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินอาจไม่รับพิจารณาหรืออาจยุติการพิจารณา กำหนดกระบวนการในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้ตรวจการแผ่นดิน การจัดทำรายงานสรุปข้อเท็จจริงพร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขส่งให้หน่วยงานราชการฯ เพื่อทราบหรือพิจารณาดำเนินการ รวมทั้งมาตรการดำเนินการในกรณีหน่วยงานราชการฯ ไม่ปฏิบัติตามความเห็นหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร หมวด ๓ ว่าด้วยการตรวจสอบองค์กรตามรัฐธรรมนูญและองค์กรในกระบวนการยุติธรรม หมวดที่ ๔ ว่าด้วยจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินในการดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทการพิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมและการดำเนินการกรณีมีการร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามประมวลจริยธรรม หมวด ๕ ว่าด้วยการติดตามประเมินผลและจัดทำข้อเสนอแนะในการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ หมวดที่ ๖ ว่าด้วยการรายงานประจำปี หมวด ๗ บทกำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล

เมื่อพิจารณาเนื้อหาตามบทบัญญัติดังกล่าวของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. แล้ว เห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ไม่มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

นายบุญส่ง กุลนุปผา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ